

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 371/2025
27.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Гордане Којић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела ненаменско коришћење буџетских средстава из члана 362а став 1. у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз 11/25 од 12.03.2025. године, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу, Посебног одељења за сузбијање корупције КПо4 144/21 од 03.03.2023. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 574/23 од 26.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 27.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз 11/25 од 12.03.2025. године поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу, Посебног одељења за сузбијање корупције КПо4 144/21 од 03.03.2023. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 574/23 од 26.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу, Посебног одељења за сузбијање корупције КПо4 144/21 од 03.03.2023. године окривљени АА је, на основу члана 423. тачка 2) ЗКП, ослобођен од оптужбе да је извршио продужено кривично дело ненаменско коришћење буџетских средстава из члана 362а став 1. у вези члана 61. КЗ. Истом пресудом, одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 574/23 од 26.10.2023. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Нишу, Посебног одељења за сузбијање корупције, а пресуда Вишег суда у Нишу, Посебног одељења за сузбијање корупције КПо4 144/21 од 03.03.2023. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 11/25 од 12.03.2025. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку у вези са члана 438. став 2. тачка 2), члана 427. став 7. и 8. и члана 445. став 3. ЗКП у вези

са члана 26, 31. и 148. Закона о облигационим односима у вези члана 362а КЗ, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и утврди да је побијаним пресудама повређен закон у корист окривљеног.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз 11/25 од 12.03.2025. године достављен браниоцу окривљеног, Врховни суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, на којој је рамотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз 11/25 од 12.03.2025. године, је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 2. у вези става 1. ЗКП прописано је да повреда закона у смислу става 1. тачка 1) овог члана постоји ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређена одредба кривичног поступка или ако је на чињенично стање утврђено у правноснажној одлуци погрешно примењен закон.

Из цитиране законске одредбе којом су прописани разлози за подношење захтева за заштиту законитости, јасно произилази да јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва овај ванредни правни лек не може поднети због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, већ искључиво због повреда закона.

У конкретном случају, јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је првостепени суд утврдио да је четрнаест уговора, које је окривљени закључио као председник општине ..., закључено у смислу одредбе члана 74. Закона о облигационим односима, као уговори са одложним условом. Налазећи да је реч о уговорима са одложним условом, првостепени суд је окривљеног ослободио од оптужбе и на тај начин, према мишљењу јавног тужиоца, неправилно применио одредбе члана 26, 31. и 148. Закона о облигационим односима обзиром да није свих четрнаест уговора закључено са таквим условом. У том смислу, јавни тужилац у захтеву даље наводи и да је неправилна оцена првостепеног суда о тренутку када су предметни уговори створили обавезе за уговорне стране, односно оцена да сви ти уговори производе правно дејство тек када друга уговорна страна испуни своју уговорну обавезу и о томе испостави рачун.

Према налажењу Врховног суда, иако јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва као разлог подношења захтева означава повреде закона због којих је дозвољено подношење овог ванредног правног лека, исти изношењем својих чињеничних закључака о постојању уговора са одложним условом, односно броју таквих уговора, на начин који је супротан оцени, чињеничним утврђенима и закључцима нижестепених судова, у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 2. у вези става 1. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, .р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић